

Talan väckt den 21 mars 2013 — Pesquerias Riveirenses m.fl. mot rådet

(Mål T-180/13)

(2013/C 147/52)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Pesquerias Riveirenses, SL (Ribeira, Spanien); Pesquerias Campo de Marte, SL (Ribeira); Pesquera Anpajo, SL (Ribeira); Arrastreros del Barbanza, SA (Ribeira); Martínez Pardavila e Hijos, SL (Ribeira); Lijo Pesca, SL (Ribeira); Frigoríficos Hermanos Vidal, SA (Ribeira); Pesquera Boteira, SL (Ribeira); Francisco Mariño Mos y Otros, CB (Ribeira); Juan Antonio Pérez Vidal y Hermano, CB (Ribeira); Marina Nalda, SL (Ribeira); Portillo y Otros, SL (Ribeira); Vidiña Pesca, SL (Ribeira); Pesca Hermo, SL (Ribeira); Pescados Oubiña Perez, SL (Ribeira); Manuel Pena Graña (Ribeira); Campo Eder, SL (Ribeira); Pesquera Laga, SL (Ribeira); Pesquera Jalisco, SL (Ribeira); Pesquera Jopitos, SL (Ribeira); och Pesca-Julimar, SL (Ribeira) (ombud: advokaten J. Tojeiro Sierto)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 40/2013 av den 21 januari 2013, i den mån som däri både mängden blåvitling i norr och i söder i Nordostatlanten beaktas vid fastställelsen av de totala tillåtna fångstmängderna (TAC) för blåvitling i bilagorna IA och IB (sidorna 84 och 103), EUT L 23, av den 25 januari 2013, s. 54–153.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 39 FEUF

— Sökandena gör gällande att det i artikel 39 FEUF slås fast att den gemensamma jordbrukspolitiken med avseende på fiskeri ska ha som mål att trygga en rationell utveckling av produktionen och att den omtvistade förordningen är oförenlig med denna bestämmelse. I den aktuella förordningen görs nämligen inte någon åtskillnad mellan mängden blåvitling i norr och i söder i Nordatlanten och förordningen uppfyller därför inte kraven för vad som menas med en rationell utveckling av produktionen. Svarandena har insikt om att situationen i den norra delen av Nordatlanten kräver begränsningar av fisket. De anser emellertid inte att så är fallet vad beträffar den södra delen av det havet, där arterna inte riskerar att överexploateras. Genom att förfara på detta sätt, åsidosätter rådet icke-diskrimineringsprincipen som

innebär att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2371/2002 och artikel 6 i New York-avtalet av år 1995

— Svarandena gör gällande att det i artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken föreskrivs att försiktighetsmetoden ska tillämpas vid bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna och att samma princip slås fast i artikel 6 i "Avtalet om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och lågvandrande fiskbestånd" (New York, år 1995, EGT L 189, 1998, s. 14), som EU, och de dåvarande medlemsstaterna, ratificerade den 19 december 2003 och som trädde i kraft den 18 januari 2004. Svarandena anser att bestämmelserna i den omtvistade förordningen avseende hanteringen av mängden blåvitling i Nordostatlanten — genom att det inte görs någon åtskillnad mellan mängden blåvitling i norr och i söder — utgör en så drastisk och godtycklig begränsning i den södra delen att det medför en "risk" som kräver tillämpning av försiktighetsmetoden.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

— Svarandena gör gällande att hanteringen av mängden blåvitling i Nordostatlanten från EU:s sida för år 2013 (den omtvistade förordningen), i den mån som det inte görs åtskillnad mellan den norra och den södra delen av havet, medför alltför ingripande åtgärder vad avser den södra delen (minskning av TAC) som går långt utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det eftersträvade målet (att mängden blåvitling ska öka i Nordostatlanten) och att den således innebär att proportionalitetsprincipen åsidosätts.

Talan väckt den 5 april 2013 — Spanien mot kommissionen

(Mål T-191/13)

(2013/C 147/53)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: S. Centeno Huerta)

Svarande: Europeiska kommissionen